

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA
"DA CAMERA"

Dissabte, 29 febrer

RECITAL DE VIOLONCEL

per l'eminent concertista francès

PIERRE FOURNIER

ALEXANDRE VILALTA

piano

PROGRAMA

Concert en si b. major	BOCCHERINI
Sonata	FRANCEUR
Variacions sobre un tema de Mozart.	BEETHOVEN
Adagio i Allegro.	SCHUMANN
Sonatina en la	WEBER
Sonata	DEBUSSY
Suite espagnole	J. NIN

AUDICIONS ÍNTIMES
CASAL DEL METGE

Concert vinent

TRIO BOCQUET

Violí : EDUARD BOCQUET

Viola : JOSEP JULIBERT

Cello : JOSEP TROTTA

Pròximament

Primer concert complementari

ARMAND SALAS

piano

Fins a final de curs,
diverses sessions del més elevat interès musical

Dimarts, 24 de març de 1936

FRITZ
KREISLER

Dos *concertos* amb acompanyament
d'orquestra i diverses obres a « solo ».

Com cada vegada que KREISLER ha actuat a Barcelona, a aquest concert, únic a la nostra ciutat, només podran
assistir-hi els socis de l'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA «DA CAMERA»

Inscripcions i detalls: Via Laietana, 46, 5.e, 3.ª - Telèfon 17798
Durant el concert d'avui, a la Secretaria del Palau de la Música Catalana

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

Curs XXIII : 1935-36 · Concert Cinquè · Dimarts, 18 de febrer de 1936, a les deu del vespre

ORQUESTRA CLÀSSICA DE BARCELONA

sota la direcció del mestre

JOSEP SABATER

ISABEL MARTI-COLIN

piano

PROGRAMA

I

MOZART. Serenata n.º 7, en re major,
"Haffner Serenata"

Allegro maestoso. - Allegro molto.

Menuetto galante.

Rondó: Allegro.

Andante.

Adagio. Allegro assai.

Violí solista: PAU IBARGUREN

ORQUESTRA

II

CHOPIN Concert en mi menor, op. 11

Allegro maestoso.

Romance: Larghetto.

Rondó: Vivace.

PIANO I ORQUESTRA

III

LISZT Concert en mi bemol

Allegro maestoso. - Quasi adagio.

*- Allegretto vivace. - Allegro mar-
ziale (sense interrupció).*

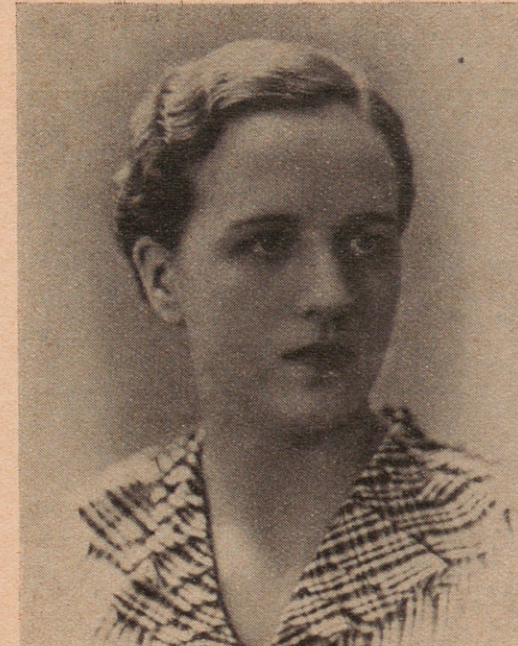
PIANO I ORQUESTRA

Piano STEINWAY, cedit per la Casa IZABAL

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS DE L'« ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA »

A la portada: Dibuix de Dionís Baixeras, de la col·lecció del Museu d'Art de Catalunya, Palau Nacional

ISABEL MARTÍ - COLIN

Quan, fa tres anys, aquesta pianista actuà en un dels concerts de l'« Associació de Música da Camera », també conjuntament amb l'Orquestra Clàssica de Barcelona, dirigida per l'eminent mestre Josep Sabater, varen veure's confirmades les referències que presentaven aquesta artista, destinada a una carrera de glòria.

Des d'aleshores, cada actuació de Martí-Colin ha estat una nova confirmació de la seva personalitat d'interpret que cerca l'exquisidesa en el bell dir i en la profunditat de l'expressió, i que disposa per aquest llenguatge, al qual no poden arribar més que els artistes per excel·lència, d'un mecanisme que està per damunt de totes les dificultats.

Isabel Martí-Colin és nascuda a París, de pare català i mare francesa. Començats els seus estudis musicals a la capital francesa, amb els mestres R. i A. Poirier, vingué als tretze anys a Barcelona, recomanada al mestre Antoni Laporta-Astort, i aquest orientà definitivament les possibilitats de Martí-Colin, cap a una carrera brillantíssima. Estudià

també un any amb el mestre Franck Marshall, tornant després amb el mestre Laporta-Astort, sota la direcció del qual estigué durant cinc anys.

No cal que esmentem les etapes d'aquesta carrera. Moltes d'elles les hem viscudes de molt a prop, i estan a la memòria de tots aquells que segueixen la nostra vida musical, la brillant participació d'Isabel Martí-Colin en els concerts de l'Orquestra Pau Casals i Banda Municipal, ultra diversos recitals.

Els premis en els concursos de « Radio-Barcelona » i « Unión-Radio », de Madrid, les paraules elogioses que li foren tributades pel mestre De Greef i els seus èxits en els concerts de les Orquestres Filharmònica i Simfònica de Madrid, sota la direcció, respectivament, dels mestres Pérez Casas i Fernández Arbós, són altres tantes fites d'aquesta vida triomfal, en la qual segurament marcarà també una data remarcable, el nostre concert d'avui.

EL CONCERT EN MI MENOR,
DE CHOPIN

Dedicat al pianista Kalkbrenner. Es compon de tres parts: la primera, « Allegro », llargament desenrotllada; la segona, « Romance », i la tercera en forma de « Rondó ». Obra abastament coneguda, encara que no sigui aquest el concert de Chopin que figuri amb més freqüència en els programes, volem il·lustrar l'audició d'avui amb uns comentaris del propi Chopin respecte el « Romance », fragment que recorda el « Larghetto » del primer Concert, ambdós fragments inspirats per la passió amorosa de Chopin vers Constança Glądkowska. Aquests comentaris, continguts en una lletra de Chopin, al seu amic Woyciechowski, del 15 de maig de 1830, constitueixen un document, viu i directe, del clima espiritual de Chopin i ens porten un perfum de la seva època. Diuen així:

« L'adagio du nouveau concerto est en mi majeur; je ne le veux pas énergique, mais plutôt romanesque, calme, mélancolique, tel un regard attendri se posant sur l'endroit de nos plus chers souvenirs. C'est comme une rêverie à l'époque d'un beau printemps, au clair de lune. Voilà pourquoi je lui donne un accompagnement atténué en sourdines... Tu y aperçois sans doute mon penchant à mal agir sans le vouloir. C'est comme si une obsession visuelle s'emparait de moi en dépit de ma volonté et que je caresse peut-être à tort. J'espère que tu m'entends... »

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

Dimarts, 28 abril, a les 10 del vespre

Darrer concert a Barcelona de la

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE MADRID

dirigida per l'il·lustre mestre

ENRIC FERNÁNDEZ-ARBÓS

amb la cooperació de l'eminent violoncel·lista

GASPAR CASSADÓ

PROGRAMA

Primera Simfonia SZOSTAKOWITZ

Primera audició

Concert (violoncel i orquestra) SCHUMANN

Solista: GASPAR CASSADÓ

Aria { per instruments de corda J. S. BACH

Preludi {

Mort i transfiguració. R. STRAUSS

Dijous, 30 abril, a les 10 del vespre

Únic concert a Barcelona de la gran cantatriu negra

MARIAN ANDERSON

KOSTI VEHANEN, piano

amb les seves admirables creacions

AVE MARIA, LA MORT I LA DONZELLA, EL REI DELS VERNIS
de Franz Schubert

CANÇONS ESPIRITUALS NEGRES

i obres de Händel, Brahms, Bianchini i Sadero

Inscripcions i detalls:

VIA LAIETANA, 46, 5.ª, 3.ª - TELÈFON 17798

Durant el concert d'avui,

a la Secretaria del Palau de la Música Catalana

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

Curs XXIII : 1935-36 - Concert Unitè - Diumenge, 26 d'abril de 1936, a les deu del vespre

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE MADRID

dirigida pel mestre

E. FERNÁNDEZ-ARBÓS

amb la col·laboració de

LEOPOLD QUEROL

piano

PROGRAMA

MENDELSSOHN . . . I . . . Simfonia escocesa
Andante con moto. Allegro un poco agitato
Vivace non troppo
Adagio
Allegro vivacissimo. Allegro maestoso

SCHUMANN. . . . II . . . Concert en *la*
per a piano i orquestra
Allegro affetuoso. Andante espressivo. Allegro
Intermezzo. Andantino grazioso
Allegro vivace
Piano: LEOPOLD QUEROL

PITTALUGA. . . . III . . . Capriccio alla Romantica
I - II - III per a piano i orquestra
Piano: LEOPOLD QUEROL
Primera audició

WAGNER. Lohengrin, *preludi*

LISZT Vals Mephisto

Piano BECHSTEIN cedit per la casa RICARD RIBAS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS DE L'« ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA »

A la portada: Dibuix de Josep Llimona, de la col·lecció del Museu d'Art de Catalunya, Palau Nacional

E. FERNÁNDEZ-ARBÓS

La primavera musical barcelonina té, de fa temps, un punt dolç, que són els concerts de l'Orquestra Simfònica de Madrid. Quan les fulles dels plàtans dels carrers són d'un verd tendre i es sent el xisclar de les primeres orenetes, no tarda en arribar la Simfònica de Madrid, amb la venerable figura del mestre Arbós al davant. D'això fa molts anys, amb algunes interrupcions, i en aquests darrers, la Simfònica ha vingut sempre a l'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA « DA CAMERA ».

Ha vingut la Simfònica i ens ha portat, al costat de les obres consagrades dels grans mestres, obres noves importants, moltes de les quals han quedat després al repertori habitual de l'orquestra. Recordem Strawinsky.

Música antiga i música moderna i tota la que cap entre aquests dos termes sintètics, es reuneix en els programes que la Simfònica executa a la nostra ASSOCIACIÓ. I cal reconèixer que aquest equilibri, motiu de l'interès que ofereixen sempre els programes de la Simfònica, és degut especialment a l'il·lustre mestre Arbós, artista veritable, músic per excel·lència, que sap trobar la música allà on és, tant si es tracta d'una obra del més conegut classicisme, com si ens parla un llenguatge difícil d'entendre en els primers moments.

Una vegada més hem d'expressar la nostra devoció al mestre Enric Fernández-Arbós, figura egrègia de la música hispànica, i a tota l'Orquestra Simfònica de Madrid.

LEOPOLD QUEROL

És viva encara l'admiració desvetllada per Leopold Querol, davant del nostre auditori, per la seva creació del « Concerto » de Maurice Ravel, en un dels concerts de la nostra ASSOCIACIÓ, corresponents al darrer curs. El seu triomf fou tan definitiu, que serà difícil esborrar del record d'aquella obra el nom del seu eminent intèrpret.

Ara Leopold Querol torna a MÚSICA « DA CAMERA » per oferir-nos un dels més bells concerts per a piano que existeixen i una obra nova, de Gustau Pittaluga. En el fet de donar una gran obra clàssica i una obra de darrera hora, hi ha explicada tota la figura de Leopold Querol. Perquè a aquest eminent pianista valencià més que el qualificatiu d'« intèrpret » li escau el de « propulsor » de la música. La seva activitat infatigable, el seu temperament extremadament curiós de tot el que sigui música, el porta a treballar al costat de les obres del repertori habitual, tota aquella creació actual que contingui una substància artística. Leopold Querol sempre acull amb simpatia aquella obra nova que se li ofereix, si porta aquell punt d'interès indispensable per ésser oferta al públic. Les dificultats per ell no compten, puix que la seva tècnica està per damunt de tots els esculls mecànics. Dotat d'una memòria prodigiosa, executa les obres per difícils que siguin, ja a la primera audició, recordant-les perfectament. Però, per damunt d'aquestes condicions excepcionals, hi ha el seu fervor per totes les obres que executa, les quals troben en Leopold Querol, no tan sols un intèrpret admirable, sinó un defensor que sap presentar-les amb el prestigi del seu convenciment i del seu entusiasme.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

DE BARCELONA

Dilluns, 25 de maig, a les deu del vespre

CLAUSURA DEL CURS 1935 - 36

Únic recital a Barcelona del gran violoncel·lista català

GASPAR CASSADÓ

ALEXANDRE VILALTA, piano

PROGRAMA

Variacions sobre un tema de Händel . . .	BEETHOVEN
Concert en re major	BOCCHERINI
Sonata en fa major	R. STRAUSS
Kol nidrei	MAX BRUCK
Oda	TXEREPNINE
Minuet	PADEREWSKY
Vol del borinot	RIMSKY-KORSAKOF

AUDICIONS ÍNTIMES

(CASAL DEL METGE)

Divendres, 22 de maig, a les deu del vespre

Únic recital a Barcelona de l'eminent cantatriu

LEONORE MEYER, de Viena

ALEXANDRE VILALTA, piano

PROGRAMA

Ah, Perfídio, ària	BEETHOVEN
La donzella	
El rossinyol	
El ferrer	
D'amor eterna	
Serenata inútil	} BRAHMS
Si només vols somriure	
Els teus ulls blaus	
El meu amor floreix	
Cinc poemes	R. WAGNER
Si l'amor et colpeix	JOS. MARX
Cecília	R. STRAUSS
Aria d'Oberon	WEBER

Inscripcions i detalls:

VIA LAIETANA, 46, 5.ª, 3.ª - TELÈFON 17798

Durant el concert d'aquí,

a la Secretaria del Palau de la Música Catalana

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

Curs XXIII : 1935-36 - Concert Onzè - Dilluns, 18 de maig de 1936, a les deu del vespre

FESTIVAL MOZART ORQUESTRA sota la direcció del mestre HERMANN SCHERCHEN Amb la col·laboració de la cantatriu LEONORE MEYER

PROGRAMA

I

Simfonia en la menor, K-201 (any 1774)

*Allegro moderato. - Andante. -
Menuetto. - Allegro con spirito.*

II

Dues àries de "Les noces de Figaro"

a) *Vina, amor, a consolar-me.*
b) *I Susagna, no ve!*

(àries de la Comtessa)

Sopran: LEONORE MEYER

Serenata nocturna en re major, n.º 6, K-239 (any 1776)

*Allegro moderato. - Andante. -
Menuetto. - Allegro con spirito.*

DUES PETITES ORQUESTRES I TIMBALES

Exultate, jubilate! *motet*

Sopran: LEONORE MEYER

III

Simfonia en do major, K-551 (Júpiter) (any 1788)

*Allegro vivace.
Andante cantabile.
Menuetto: Allegretto.
Molto allegro.*

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS DE L'« ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA »

A la portada: Dibuix d'A. Mas i Fontdevila, de la col·lecció del Museu d'Art de Catalunya, Palau Nacional

HERMANN SCHERCHEN

Personalitat que es caracteritza per la seva direcció « necessitat » d'acció. Un veritable « pioner » de la música. De la nova i de la vella. Per Hermann Scherchen, però, no existeix pròpiament aquesta divisió de música nova i vella. Per ell tota és nova. Quan una partitura va a les seves mans, sigui de l'època que sigui, Hermann Scherchen la sotmet al més rigorós i sistemàtic anàlisi fins a posseir els més lleus detalls de la construcció, fins haver penetrat al fons intrínsec de l'obra. Els seus mètodes, admirables de precisió i intenció, estan continguts en el famós llibre "L'art de dirigir l'orquestra", l'edició espanyola del qual és publicada a Barcelona. En el seu treball no hi ha res d'imprevist. Per això abans d'assajar una obra amb l'orquestra, prepara minuciosament la partitura i encara més, cada una de les partícels dels professors. Així l'assaig, ja a la primera llegida, pren una eficàcia extraordinària.

Aquestes qualitats, impulsades per un dinamisme i una humilitat gairebé heròiques, fan d'Hermann Scherchen un instrument ideal per a la música moderna. El gran director alemany, en comptes d'amparar-se en les obres del repertori usual, cerca les dificultats de les creacions desconegudes i amb la seva força genial i la seva voluntat d'apòstol, hi projecta la llum de la seva intel·ligència i les ofereix al públic clares, precises, retallades fins a fer-ne fàcil la seva comprensió des del primer moment.

Dades biogràfiques: Nat a Berlín el 21 de juny 1891; autodidacte, actuà com a violista a les orquestres Blüthner i Filharmònica de Berlín (1907-10). Aviat fou nomenat director de la Simfònica de Riga. Presoner a Rússia, retornà l'any 1918 i fundà la "Neue Musik-Gesellschaft" de Berlín. Publica més tard la famosa revista "Melos". En 1921 dirigeix l'orquestra Grottrian-Steinweg de Leipzig i en 1922 els concerts de Frankfurt. Des d'aleshores, les seves activitats, es ramifiquen en direccions diverses i prenen una extensió vertaderament impressionant. És cridat a tot arreu d'Europa per a l'organització i direcció de grans sèries de concerts, la darrera de les quals acaba de tenir efecte a Brussel·les (23 abril - 8 maig);

intervé en molts dels Festivals de la S. I. M. C.; compona diverses obres, entre les quals una sonata per a piano, un quartet, un trio, cançons, etc.; publica nombrosos estudis d'obres i el famós manual sobre la direcció d'orquestra abans esmentat; edita la revista "Música viva", etc.

Com a centre fixe de la seva activitat prodigiosa, té, de 12 anys ençà, la direcció de les sèries de concerts del "Musikcollegium" de Winterthur (Suïssa) i els Cursos internacionals per a directors d'orquestra (1933, Strasburg; 1934, París; 1935, Brussel·les; 1936, Ginebra).

LEONORE MEYER

La participació d'aquesta eminent cantatriu als concerts del recent festival de la S. I. M. C. a Barcelona la féu remarcar de seguida com artista de primera classe. Les seves interpretacions dels fragments del «Karl V» d'Ernst Krenck, dels «Sonette» d'Egon Wellesz i especialment dels colpidors fragments del «Wozzeck» d'Alban Berg, confirmen la categoria d'aquesta artista, per a la qual, en la seva juvenesa, s'obre una via del més brillant pervindre. Leonore Meyer és vienesa i féu els seus estudis amb la professora Paula Mark-Neusser, a l'Acadèmia de Viena. Ha donat diversos concerts i ara ve de Suïssa, on ha cantat sota la direcció del mestre Ernest Ansermet. Està contractada per a la temporada vinent al nostre Gran Teatre del Liceu.

MOZART

SERENATA NOCTURNA, K. V. 239

El caràcter joios i fins humorístic de la composició, fa creure que aquesta «Serenata nocturna» deu ésser una de les «músiques de cap d'any» que Mozart va escriure l'any 1776. En l'aspecte instrumental aquesta serenata oposa un quartet de corda solista a la resta de l'orquestra: corda i timbales. El «tutti» intervé en general discretament, com a segon terme, però de tant en tant participa, amb trets del més graciós enginy, en la tasca dels solistes. La típica marxa d'introducció ocupa el lloc de l'«Allegro»; la marxa final, la «retreta», és indicada, així mateix, pel segon tema del «Rondó», una fresca melodia vienesa, del tipus de marxa, introduïda — cosa curiosa — per un «Adagio» de gran elevació, confiat als solistes. La segona aparició d'aquesta melodia ve preparada per un fantàstic «pizzicato» i després, és acompanyada per unes lluminoses figuracions que la volten d'una atmòsfera de rara poesia. En conjunt aquesta composició és una petita obra mestra de bon humor i d'esperit.